

LÄNSSTYRELSEN
HALLANDS LÄN

Natura 2000 Halland

Bevarandeplan för **Virsehätt**

SE0510028
Fastställd
2005-12-28

Bakgrund

Länderna inom EU arbetar gemensamt för att bevara sitt växt- och djurliv för framtida generationer. En viktig del i arbetet är det ekologiska nätverket Natura 2000 där Europas mest betydelsefulla naturområden ingår. I Natura 2000 finns korkekslundar i Spanien, blommande alpängar i Österrike, vidsträckta ekskogar i England. Här ingår Europas mest värdefulla fågelmarker likväl som våtmarker med utrotningshotade grodor. Varje medlemsland ansvarar för att naturen inom landets områden får rätt skydd och skötsel så att naturvärdena bevaras på lång sikt. Grundprincipen är då att ängar även i framtiden ska skötas som ängar, skogar ska få utvecklas till naturskogar och laxen ska kunna vandra upp i vattendragen.

Hittills har Eu-kommissionen godkänt 126 områden att ingå i Natura 2000 i Halland. De flesta områdena är naturreservat. Tillsammans täcker de ca 58 000 hektar varav en stor del är vattenområde.

Lagstiftning

De EUregler som styr arbetet med Natura 2000 har införlivats i svensk lagstiftning. I miljöbalkens 7 kap. framgår bland annat att alla nya verksamheter och åtgärder som kan påverka ett Natura 2000-område måste utformas med tanke på de naturvärden som gjort att området ingår i nätverket. Den som planerar att utföra åtgärder eller starta en verksamhet, som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område, måste därför söka tillstånd hos länsstyrelsen. Om verksamheten eller åtgärderna kan genomföras utan skadliga effekter på området, lämnar länsstyrelsen tillstånd. Även verksamheter eller åtgärder utanför ett Natura 2000-område kan omfattas av tillståndsplikt. Så kan t. ex. byggnation av väg eller hus, avverkningar i eller i omedelbar närhet av ett område och alla åtgärder som kan förändra hydrologin i Natura 2000-området vara tillståndspliktiga. Verksamhet som startade före 2001 och som fortsätter utan ändring berörs inte av lagstiftningen.

Om bevarandeplanen

För varje Natura 2000-område finns en bevarandeplan. I bevarandeplanen beskrivs området och dess utpekade naturtyper och arter. Bevarandesyfte och bevarandemål har formulerats med utgångspunkt i de lokala förutsättningarna, för att utpekade arter och naturtyper skall kunna finnas kvar på lång sikt.

Bevarandeplanen ska fungera som en hjälp för fortsatt bevarande av naturvärdena i Natura 2000-området och som ett underlag vid eventuella tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska vara ett levande dokument och den kommer att ändras och kompletteras med resultat bland annat från de inventeringar som genomförs i området och när ny kunskap erhålls om naturvårdsinriktad skötsel och om arters ekologi.

Innehållet i bevarandeplanen

Beskrivning av området

Bevarandesyfte

Bevarandestatus idag

Vad kan skada områdets värden? - exempel

Bevarandeåtgärder

Befintligt skydd

Beskrivning av naturtyper och arter:

Referenser

Rödlistade arter

Kartor

Omslagsfoto:

Örjan Fritz

Bevarandeplan för Virsehätt

- Områdeskod:** SE0510028
- Naturtyper:** Artrika stagg-gräsmarker på silikatssubstrat* (6230)
Klippvegetation på silikatrika bergssluttningar (8220)
Boskogar av fryletyp (9110)
Lind-lönnskogar i sluttningar och raviner* (9180)
Äldre ekskogar på sura, sandiga marker (9190)
- Arter:** Lax (i sötvatten) (1106)
Stensimpa (1163)
- Areal:** 15 hektar
- Kommun:** Halmstad
- Områdestyp:** Området antogs av regeringen enligt habitatdirektivet i december 1995
- Fastställd:** December 2005
- Ansvarig:** Kill Persson
- Upprättad av:** Ingegerd Svensson

Virsehätt är en skogsklädd bergskupol som reser sig närmare 60 meter över omgivande land. Berget är ett mycket välbesökt utflyktsmål och ett flertal stigar, utsiktsplatser och en eldstad finns inom området.

Ek- och boskog med någon inblandning av lind, björk, tall och rönn växer på låg bonitet främst i branterna och är där mest låg och krattartad. Uppe på bergets krön är skogen mer högvuxen och enskiktad. Där finns bitvis rikligt med äldre ekar klädda med fällmossa. Några få mycket grova bokar hyser en intressant epifytflora, bland annat har stiftklotterlav noterats. Död ved förekommer sparsamt här liksom i hela området.

Lind- och ekskogen i branten och nedanför bergväggen i öster och nordost är av urskogskaraktär flerskiktad, med lågor, högstubbar, gamla träd, och med partier rika på hassel. I berget finns inslag av grönsten och blåsippta växer i rasbranten liksom uppe på bergets krön. Sydbranten är glest bevuxen med bok, björk och gammal ek och delvis grovblockig. Mellan blocken finns ett tjockt, orört förnalager som tillsammans med det varma mikroklimatet skapar förutsättningar för en artrik förekomste av småsnäckor (von Proschwitz. 1998 sid. 65 - 66) bland andra skogsgrynsnäckor. När molluskfaunan inventerades 1998 kunde man konstatera att individtätheten har minskat sedan 1966 då branten inventerades första gången. Minskningen antas bero på försurningen. Klippväggen mot väster och norr är bevuxen med ofta krattartad ek, bok och lind. Här finns skuggiga, fuktiga lodytor.

I den nedersta delen av bergväggen och i rasbranterna som är bevuxna med blandädellövskog är mossfloran särskilt rik. Här finns fågelfotsmossan, en art med få kända förekomster i landet vars utbredning också minskar inom området. I bergets branter häckar korp årligen.

Naturbetesmarken är till stor del hedartad, bevuxen med ek, en och hassel. Öppnare och mer slutna partier finns men i större delen är täckningsgrad runt femtio procent, träden runt 100 år och jämt utställda. Grässvålen är artfattig och påverkad av de skuggiga förhållandena. Några vackra, grova björkar skapar karaktär.

I norr nedanför berget står ett tätt hässle med överståndare av ek och björk och med inslag av lind. På hasselstammar och på marken finns flera intressanta mossarter.

Strandskogen utmed Sennan utgörs av medelålders, enskiktad lövskog. Närmast ån växer klibbal. Enstaka äldre träd har bohål. Kärlväxtfloran är rik. I källpåverkade partier finns flera mycket värdefulla mossarter, bland andra skirmossa. I norr översvämmas marken tidvis också här skapas en viktig mosslokal. Till exempel finns skirmossa.

Sennan är starkt strömmande inom området. Botten består omväxlande av block, sten och grus. Ån kalkas. Bottenfaunan har högt natur värde med arter som indikerar låg försurnings känslighet och låg föroreningspåverkan. Sennan och huvudflödet Nissan hyser en ursprunglig laxstam. Denna visar en sjunkande vitalitet i de senaste årens provfisken. Däremot tycks stensimpan ha en stark population i de båda åarna men har å andra sidan sin enda förekomst i Halland just här. Båda vattendragen har absoluta vandringshinder. I Sennan finns detta vid minikraftverket i Årnild cirka 3 kilometer uppströms Virsehätt. På stenar i vattnet växer den rödlistade arten strandblocklav. Kungsfiskare, forsärla och strömstare förekommer regelbundet.

Hela berget och zonen närmast ån är klassade som nyckelbiotop. Artrikedomen av främst mossor och lavar är mycket stor. Hela 15 rödlistade och en rad regionalt intressanta arter har noterats.

Bevarandesyfte

Syftet är att bidra till att bevarandestatusen hos naturtyperna i området (se ovan) är gynnsam inom boreal region samt att bidra till att uppnå gynnsam bevarandestatus hos områdets arter.

Bevarandestatus idag

Ej utredd

Vad kan skada områdets naturvärden? - exempel

Hot mot områdets naturvärden regleras delvis i reservatsföreskrifterna:

- Aktiviteter i eller utanför området som påverkar hydrologin i området.
- Införsel av främmande växt- och djurarter till exempel genom insådd eller plantering.
- Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar.
- Slitage och störning från det rörliga friluftslivet, till exempel klippklättring.

Skogsmarkens naturvärden kan skadas av alla former av skogsbruk och till exempel:

- Bortförrel av döda och döende träd,
- Konkurrens från uppväxande gran.

Kulturlandskapets naturvärden påverkas negativt av:

- Utebliven, för svag eller felaktig hävd i betesmarkerna.
- Igenväxning.
- Tillskottsutfodring och tillförel av växtnäring, kalkning.

Förhållandena för lax och stensimpa försämras av

- Förorening och grumling av vattnet:
- Förstörda bottnar.
- Vandringshinder, fragmentering av vattendraget.
- Ändrad vattenförel, sträckning eller bottenprofil.
- Utsättning av främmande arter eller fiskstammar.
- Sjukdomar (främst laxparasiten *Gyrodactylus salaris*).
- Överfiske.

Bevarandeåtgärder

Fri utveckling för skogen på berget men med återkommande bortröjning av gran.

Berget ska betesfredas helt.

Död ved ska ligga kvar.

Fortsatt bete (men hårdare betestryck) i hagmarkerna. En viss variation i hävdens intensitet mellan åren kan dock vara positivt t ex för insekter som samlar nektar. Får betar ofta blommande örter selektivt varför området bör betas av nötkreatur.

Röjning av igenväxningsvegetation måste ske kontinuerligt.

Befintligt skydd

Förutom vad som i övrigt gäller enligt miljöbalken och annan miljölagstiftning krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för naturvårdsinriktad skötsel och förvaltning av det berörda

området (7 kap 28 a § miljöbalken).

Området är också naturreservat. Grävningar, byggnationer, upplag av massor, annan exploateringsverksamhet m.m. är förbjudet enligt de föreskrifter som gäller för naturreservatet.

I kommunen råder förbud mot markavvattning (11kap 13-14 §§ miljöbalken och förordningen om vattenverksamhet (1998:1388)).

Beskrivning av naturtyper

Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat*

Naturvårdsverkets definition

Naturtypen återfinns på magra jordar i öppna gräsmarker med rik förekomst av stagg. Vegetationen uppvisar stor variation.

* Bevarandet av naturtypen har hög prioritet inom EU.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

De artrika staggsamhällena har uppkommit genom ängsbruk och betesdrift, med i regel en lång kontinuitet. Många av arterna är konkurrenssvaga. Det innebär att deras möjlighet att gro och leva kvar minskar om buskar och ljung breder ut sig för kraftigt. Deras optimala miljöer är troligen magra, hedartade och fuktiga slåttermarker och betesmarker som bränns regelbundet.

Naturtypen är i huvudsak helt öppen.

Hydrologin är naturlig.

Naturtypen är inte påverkad av gödsling och insådd.

Populationerna av de typiska arterna i naturtypen bibehålls eller ökar.

Bevarandemål

(Bevarandemålen beskriver naturtypen vid gynnsam bevarandestatus. De är av typen kvalitetsmål och ska bl. a. vara lätta att följa upp. Nedan ges förslag till sådana mål. Målen kommer i många fall att behöva ändras när basinventering är genomförd. Då kommer också alla x och y i texten nedan att bytas ut mot faktiska värden.)

Areal

- Naturtypens utbredning bibehålls inom området och täcker minst x (1,5 hektar).

Strukturer och funktioner

- Minst x % av naturtypen är väl avbetad varje år. Med väl avbetad avses att medelhöjden på vegetation vid betessäsongens slut i torra – friska delar är högst x cm, i fuktiga delar högst y cm och i våta delar högst z cm.
- Träd förekommer med högst x stammar per ha och saknas helt på habitatytor som är mindre än 0,1 ha. Buskar som vuxit upp i ett välhävdat landskap har en krontäckning av högst x %.
- Vedartad igenväxningsvegetation högre än 0,5 m förekommer ej.

- Örnbräken förekommer i högst 5 % av provrutorna.
- I naturtypen förekommer endast naturliga variationer i hydrologin.

Typiska arter

- Minst x av de typiska arterna (se listan nedan) finns i minst y % av provytorna.

Blåsuga, kattfot, slättegubbe, låsbräken, liten blåklocka, knägräs, slätterfibbla, gökärt, stagg, orkidéer, granspira, jungfrulin, ängsskallra, ängsvädd, ängsviol.

Klippvegetation på silikatrika bergssluttningar

Naturvårdsverkets definition

Naturtypen återfinns i bergssluttningar. Olika växtsamhällen uppträder beroende av solexponering, hydrologi och bergets vittringsgrad.

Karaktärsarter: Ljung, tjärblomster, bergglim, hällebräken, kruståtel, en och tall.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

Att substratet lämnas orört.

Oförändrad hydrologi.

Artsammansättningen är naturlig för naturtypen utan negativ inverkan av främmande arter.

Populationerna av de typiska arterna i naturtypen bibehålls eller ökar.

Bevarandemål

(Bevarandemålen beskriver naturtypen vid gynnsam bevarandestatus. De är av typen kvalitetsmål och ska bl. a. vara lätta att följa upp. Nedan ges förslag till sådana mål. Målen kommer i många fall att behöva ändras när basinventering är genomförd. Då kommer också alla x och y i texten nedan att bytas ut mot faktiska värden.)

Areal

- Naturtypens utbredning bibehålls inom området och täcker minst x (0,5) hektar.

Strukturer och funktioner

- Träd och buskars täckningsgrad är högst x %
- Andelen vegetationsfri mark (exkl. skorplavar) är större än x %

Typiska arter

Kompletteras senare.

Boskogar av fryletyp

Naturvårdsverkets definition

Naturtypen utgörs av bokskogar på sura podsoler med kruståtel, vårfryle och blåbär. Skogen har ofta mäktiga lager av ofullständigt nedbrutna boklöv. Fältskiktet kan då saknas helt. Skogar av denna typ med lång kontinuitet och gamla träd har en väl utvecklad och artrik epifytflora av främst lavar.

Karaktärsarter: Bok, gran, ek, björk, vårfryle, kruståtel, ekorrbär, örnbräken.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

Naturtypens naturvärden utvecklas i huvudsak genom naturlig dynamik, vilket bland annat omfattar naturliga störningar som t.ex. stormfällningar, svampangrepp och insektsangrepp.

Förekomst av substrat och strukturer är viktigt i denna naturtyp för epifytiska lavar, mossor och svampar, samt för insekter och landmollusker. Exempel på substrat: gamla träd och grova träd, senvuxna träd, död ved i grenar, torrträd, hålträd och lågor av olika träslag och i olika nedbrytningsstadier. Exempel på viktiga strukturer är trädsiktets luckor och skiktning.

Artsammansättningen är karaktäristisk för naturtypen och utan negativ inverkan av främmande arter som gran och sykomorlönn.

Bevarandemål

(Bevarandemålen beskriver naturtypen vid gynnsam bevarandestatus. De är av typen kvalitetsmål och ska bl. a. vara lätta att följa upp. Nedan ges förslag till sådana mål. Målen kommer i många fall att behöva ändras när basinventering är genomförd. Då kommer också alla x och y i texten nedan att bytas ut mot faktiska värden.)

Areal

- Naturtypens utbredning bibehålls inom området och täcker minst x (3,7) hektar.

Strukturer och funktioner

- Bok är det dominerande trädslaget och utgör minst 50 % av virkesförrådet.
- På 90 % av arealen finns det minst två trädsikt och alla skikt består av bok till minst 50% baserat på virkesförråd.
- De andelar av trädbeståndet (virkesförrådet) som utgörs av gammal bok och av grov bok bibehålls eller ökar.
- Minst x % av virkesförrådet utgörs av död ved.
- Granar över 1 m höjd saknas inom en radie av 3 meter från 90 % alla bokstammar, lågor och högstubbar vars diameter är grövre än 50 cm i brösthöjd.
- Nya granar tillåts ej nå trädsiktet och granar 2 m – 6 m höjd saknas i alla provytor.

Typiska arter

- Minst x av arterna fjädermossor, porellor, fällmossa, lunglav, bokkantlav, bokvårtlav, gryinig filtlav, samt X, knutna till gamla träd finns i mer än x % av alla provytor i habitatet.
- Minst x av arterna vedlavklubba, koralltaggvamp, X, Y och Z samt skinn tagging knutna till död ved finns i mer än x % av alla provytor i habitatet.

Lind-lönnskogar i sluttningar och raviner*

Naturvårdsverkets definition

Naturtypen består av blandskogar med lind, ask, alm och lönn på sluttande marker, exempelvis i rasbranter eller i raviner. Den omfattar både kalla och fuktiga miljöer med skuggtoleranta arter och torra, varma miljöer som domineras av lind. Bevarandet av naturtypen har extra hög prioritet.

Karaktärsarter: lind, ek, hassel, bergesk, lönn, alm, ask, vitsippa, svalört, harsyra, skogsbingel, trolldruva, vitsippa, lundgröe och liljekonvalj.

* Bevarandet av naturtypen har hög prioritet inom EU.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

Förekomst av substrat är av största vikt för epifytiska mossor, lavar och svampar samt för insekter och landmollusker. Exempel på substrat: gamla träd, grova träd, död ved i grenar, torrträd och lågor av olika trädslag och i olika nedbrytningsstadier.

Störningar, som t.ex. skred, ras, stormfällningar och insektsangrepp.

Naturtypen är utan negativ inverkan av främmande arter.

Populationerna av de typiska arterna bibehålls eller ökar.

Bevarandemål

(Bevarandemålen beskriver naturtypen vid gynnsam bevarandestatus. De är av typen kvalitetsmål och ska bl. a. vara lätta att följa upp. Nedan ges förslag till sådana mål. Målen kommer i många fall att behöva ändras när basinventering är genomförd. Då kommer också alla x och y i texten nedan att bytas ut mot faktiska värden.)

Areal

- Naturtypens utbredning bibehålls inom området och täcker minst x (0,5) hektar.

Strukturer och funktioner

- Trädskiktets nyckelarter alm, ask, lind och / eller lönn finns i minst två skikt. I alla skikt utgör nyckelarter minst 50 % av virkesförrådet.
- Inslaget av gamla träd i naturtypen ökar.
- Gran, tysklönn och andra främmande trädslag förekommer ej i naturtypen.
- Minst x % av virkesförrådet utgörs av död ved.

Typiska arter

Kompletteras senare.

Äldre ekskogar på sura, sandiga marker

Naturvårdsverkets definition

Ekskogar ofta med inslag av vårtbjörk, rönn och asp på näringsfattiga, ofta sura jordar. Markerna är ofta hedartade (hedeskog). Ibland är träden senvuxna, låga och knotiga (s.k. krattskog). Buskskiktet är glest, ofta med brakved och rönn.

Karaktärsarter: Ek, vårtbjörk, glasbjörk, rönn, asp, kruståtel, ängskovall, blåbär, vitsippa, ekorrbär och väggmossa.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

Förekomst av substrat är av största vikt för epifytiska mossor, lavar och svampar samt för insekter och landmollusker. Exempel på substrat: gamla träd, grova träd, död ved i grenar, hålträd, torrträd och lågor av olika trädslag och i olika nedbrytningsstadier.

Naturvärdena i skogar som varit slutna under längre tid utvecklas till stora delar genom en dynamik som omfattar störningar, som t.ex. stormfällningar, svamp- och insektsangrepp.

Artsammansättningen är karaktäristisk för naturtypen och utan negativ inverkan av främmande arter.

Populationerna av de typiska arterna i naturtypen bibehålls eller ökar.

Bevarandemål

(Bevarandemålen beskriver naturtypen vid gynnsam bevarandestatus. De är av typen kvalitetsmål och ska bl. a. vara lätta att följa upp. Nedan ges förslag till sådana mål. Målen kommer i många fall att behöva ändras när basinventering är genomförd. Då kommer också alla x och y i texten nedan att bytas ut mot faktiska värden.)

Areal

- Naturtypens utbredning bibehålls inom området och täcker minst x (4,5) hektar.

Strukturer och funktioner

- Ek är det dominerande trädslaget och utgör minst 50 % av virkesförrådet.
- På 90 % av arealen finns det minst två skikt och alla skikt består av ek till minst 50% baserat på virkesförråd.
- De andelar av virkesförrådet som utgörs av gammal ek och av grov ek bibehålls eller ökar.
- Minst x % av virkesförrådet utgörs av död ved.
- Granar över 1 m höjd saknas inom en radie av 3 meter från 90 % alla ekstammar, lågor och högstubbar vars diameter är grövre än 50 cm i brösthöjd.
- Nya granar tillåts ej nå kronskiktet och granar 2 m – 6 m höjd saknas i alla provytor.

Typiska arter

- Minst x av de typiska lavarerna (se listan nedan) finns i mer än y % av alla provytor.

Lavar:

Rosa lundlav, stor knopplav, liten ädellav, gulnål, gryinig nållav, bokkantlav, traslav, lunglav, örtlav, njurlavar, mussellav, skriftklotterlav, olivklotterlav, gryinig filtlav, bokvårtlav, havstulpanlav.

Beskrivning av områdets arter

Lax (i sötvatten)

Arten Lax gynnas när den har tillgång till oreglerade vattendrag där ut- och uppvandring inte hindras och när vattendragen har god vattenkvalitet och lämpliga lek- och uppväxtområden som omges av aldominerade strandskogar, våtmarker och mader. Strandskogen är viktig för beskuggning av strandnära partier och för tillgången på bytesdjur.

Honan gräver ned den befruktade rommen i bottenmaterialet där den kläcks följande vår. I de västsvenska vattendragen vistas ungarna vanligen 1-2 år. Efter 1-3 år i havet lekvandrar laxen under sommaren och hösten och uppsöker med stor precision sin hemälv där leken sker i snabbt rinnande vatten under oktober - november.

De unga laxarna äter bland annat kräftdjur och insekter. Efter att ha nått älvmynningen äter de huvudsakligen kräftdjur, men även småfisk. I havet utgörs födan av lodda, krill, sill och tobis. Under återvandringen intas normalt ingen föda.

Bevarandemål

I laxens uppväxtområden ska tätheten av 2-somriga laxungar vara minst 15 per 100 kvadratmeter.

Stensimpa

Stensimpan lever stationärt under stenar och grus på grunt vatten i sjöar, älvar, bäckar och i bräckt vatten. Den vill ha klara och syrerika vatten. Födan utgörs av dagslände- och mygglarver, maskar och kräftdjur.

Stensimpan har gått tillbaka kraftigt till följd av föroreningar och mänsklig aktivitet.

Bevarandemål

Kompletteras senare.

Referenser

Arup, U. 2001. Stenlavar i naturskyddade områden i Hallands län 2001. Länsstyrelsen i Halland. Meddelande 2002:25.

Asplund, I. Fritz, Ö. 1993. Naturen i Virsehatts naturreservat. Länsstyrelsen i Halland. Meddelande 1993:18.

Flodin, L-Å., Fritz, Ö. 2001. Inventering av mossor i Halländska naturreservat. Sumpafallen och Virsehätt. Länsstyrelsen Halland. Meddelande 2001:10.

Fritz, Örjan. Inventering av skogliga nyckelbiotoper inom naturskyddade områden i Hallands län 1995. Länsstyrelsen i Halland. Meddelande 1996:10

Hernborg, K. M. Fl.. 1995. Registrering av odlingsmark i naturreservat. Länsstyrelsen 1995 – 96. Opubl..

Länsstyrelsen i Halland. Förordnande om utökning av naturreservatet Virsehätt i Halmstads kommun. Beslut 1986-06-25. D. nr. 11.1211-2345-85.

von Proschwitz, Ted. 1998. Miljöövervakningsstudier av landlevande mollusker i Hallands län, specialinventering av högdiversitetslokaler. Länsstyrelsen i Halland. Meddelande 2001:13.

Rödlistade arter

Fåglar:

kungsfiskare (*Alcedo atthis* VU)*

Mossor:

atlantsäckmossa (*Calypogeia arguta* NT), fågelfotsmossa (*Pterogonium gracile* EN), liten ärgmossa (*Zygodon viridissimus* DD), skirmossa (*Hookeria lucens* VU), skuggmossa (*Dicranodontium denudatum* NT), sydkvastmossa (*Dicranum fulvum* NT), västlig husmossa (*Loeskeobryum brevirostre* VU)

Lavar:

bokvårtlav (*Pyrenula nitida* NT), frostig trädgrönelav (*Scoliciosporum pruinosum* DD), kvistlav (*Fellhanera bouteillei* NT), liten lundlav (*Bacidina phacodes* VU), mussellav (*Normandina pulchella* NT), stiftklotterlav (*Opegrapha vermicellifera* VU), stor knopplav (*Biatora sphaeroides* NT), strandblocklav (*Porpidia hydrophila* DD), violettgrå porlav (*Pertusaria multipuncta* VU)

Snäckor:

skogsgrynsnäcka (*Vertigo ronnebyensis* NT)

Kärlväxter:

flytsäv (*Isolepis fluitans* NT)

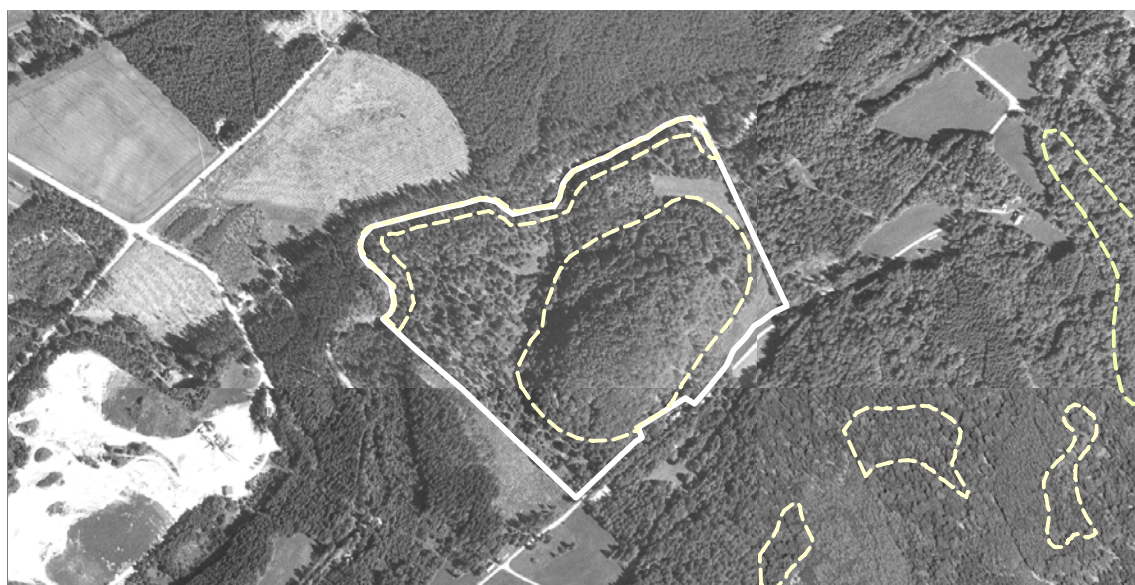
* Kategorier enligt "Rödlistade arter i Sverige 2000".

EN = starkt hotad

VU = sårbar

NT = missgynnad

DD = otillräcklig kunskap

På flygbilden är Natura 2000-området markerat med heldragen vit linje. Nyckelbiotoper är markerade med tunnare, streckad linje.